

NOTA DE PREMSA

DONACIÓ D'OBRES DE FRANCESC ABAD A LA COL·LECCIÓ DEL CENTRE D'ART LA PANERA DE LLEIDA

L'artista Francesc Abad ha decidit fer donació de quatre peces i instal·lacions al Centre d'Art la Panera.

Els motius que l'han dut a fer aquesta donació, tal i com assenyala el mateix artista, parteixen del fet que *"Dins del nostre territori hi ha un dels pocs espais de referència, de "creativitat", d'imaginació, de consciència i d'exigència generadora de contemporaneïtat: La Panera de Lleida"*.

Les peces que l'artista ha donat són: *Paisatge & pròtesi* (1990), *Un alè d'aire* (1996), *Primo Levi - 174517* (1997) i *Monòleg del jo* (1997). Algunes d'elles pensades per la seva exposició individual a La Virreina de Barcelona l'any 1997.

Amb aquesta donació, la col·lecció de La Panera incorpora un artista imprescindible per entendre les relacions entre l'art i el pensament europeu del segle XX, la memòria històrica i la natura. Així mateix, aquesta donació s'afegeix a una presència continuada de l'obra de Francesc Abad a Lleida: «La Paraula i el Món» (Institut d'Estudis Ilerdencs, 1999), «Wart War» (el Roser, 2002), «Paisatges Després de la Batalla» (La Panera, 2004), «Exercicis de Memòria» (La Panera, 2011) i «Werkstatt: Laboratori de Creació» (La Panera, 2011).

Igualment, en els propers mesos i a partir de les obres donades per Francesc Abad, es farà una exposició al Centre d'Art la Panera.

Des dels inicis de la seva activitat artística, als anys 70, Francesc Abad (Terrassa, 1944) ha emprat el llenguatge de l'art conceptual com a eix vertebrador en les seves obres. Juntament amb altres artistes com Muntadas, Àngels Ribé o Francesc Torres, Abad ha contribuït a consolidar l'actual panorama de l'art conceptual, tant a nivell de Catalunya com a la resta de l'estat espanyol.

El seu treball es fonamenta en la tradició intel·lectual europea, concretament en els pensadors i escriptors formats abans de la Segona Guerra Mundial. El llegat d'aquests homes i dones que van ser testimonis, i en molts casos víctimes de la barbàrie, com per exemple Primo Levi, es fa present en les obres d'Abad mitjançant la citació escrita, la metàfora, el símbol i l'al·legoria. L'artista recull fragments de pensament (paraules i frases, tant escrites com gravades) i materials d'arxiu, i amb ells construeix diferents dispositius (escultures, instal·lacions, intervencions públiques...) amb el propòsit de restaurar la densitat de l'experiència humana, de reconstruir el pensament i el llegat de la història. Francesc Abad realitza una obra exigent; en el seu cas l'estètica està vinculada directament amb el coneixement. L'artista s'interroga pel subjecte i com el context polític, social, econòmic, cultural i ecològic el forma. En la recerca d'aquest interrogant majúscul, Abad sempre ha cercat la complicitat de pensadors marcats pels conflictes del segle XX (Walter Benjamin, Hannah Arendt, Simone Weil, René Char, Paul Celan, Anna Akhmàtova, Primo Levi, ...) dels quals ha absorbit tant el corpus intel·lectual, com la biografia.

IMATGES

Paisatge & Pròtesi, 1990

Un alè d'aire, 1996

Monòleg del jo, 1997

Primo Levi - 174517 (1997)

Primo Levi - 174517 (1997)

